KÜLTÜR BAKANLIĞI
HALK KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI: 123
HALK EDEBİYATI DİZİSİ: 29

duygunun incileri

OZAN REHBERÎ

ANKARA - 1990

KÜLTÜR BAKANLIĞI
HALK KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI : 123
HALK EDEBİYATI DİZİSİ : 29

duygunun incileri

OZAN REHBERÎ

Abdurrahman - Aziz - Hakan
AYDIN
Kardeşlerin ARMAĞANIDIR.
Ankara — 1990

ISBN 975.17.0508.8

Kültür Bakanlığı'nın 12 Ocak 1990 tarih ve 351-89 sayılı onayı ile 1500 adet bastırılmıştır.

Feryal Matbaası - Ankara

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
SUNUŞ	5
ŞİİRLER	7—72
A. 8 HECELİLER	
1. Ben Bilirim	7
2. Yoktur	8
3. Köylü Gardaş	9
4. Okut Öğret	10
B. 11 HECELİLER	
1. Gel Olmayınca	11
2. Olmayınca	12
3. Ezici Olma	13
4. Boşu Boşuna	14
5. Zalim Almanya	15
6. Son Çeyreğinde	16
7. Bu Sene	17
8. Bu Sene	18
9. Gözlerin Beni	19
10. Beni	20
11. Bitirir Beni	21
12. Bak	22
13. Barabar Gidek	23
14. Selâm Olsun Sana Mustafa Kemal	24
15. Ne Güzel	26
16. Ne Güzel	28
17. Güzel	29
18. Bu Yıl	30
19. Divane Gönül	31
20. Divane Gönül	32
21. Hocam	33
22. Anam	34
23. Ağladım	35

		Sayfa
24.	Bulamadım	36
25.	Usandım	37
26.	Bilmedim	38
27.	Geldim	39
28.	Sevdiğim	40
29.	Sevdiğim	41
30.	Sevgi İle Yoralım	42
31.	O Nazlı Yardan	43
32.	Divriği'n	44
33.	Sığırcı Gelin	45
34.	Çamlıdere'nin	46
35.	Gözlerin	47
36.	Selâm Getirin	48
37.	Suç mu İşledim	49
38.	Gelsin	50
39.	El Takdir Etsin	51
40.	Gittin	52
41.	Ne Çıkar	53
42.	Egemenlik Kurdular	54
43.	Var	56
44.	Geldiler	58
45.	Topraktır	60
46.	Halktır	61
47.	Ne Bilir	62
48.	Gel Diyor	63
49.	Barış Dostluk İstiyor	64
50.	Bulunur	66
51.	Can Yunus	67
52.	Yine de Çalış	69
53.	Köyüm	70
54.	Doktor Bey	71
55.	Aramaz	72
ŞİİR İNDEKSİ		73

SUNUŞ

Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Başkanlığı millî değerlerimizin önemli bir dalını meydana getiren halk şairlerimizin söylemiş ya da yazmış oldukları şiirleri kitaplar halinde yayımlayarak milletimizin istifadesine sunmak, bu şiirleri gelecek nesillere aktarmak, halk şiiri geleneğinin devamına yardımcı olmak amacıyla 1987 yılı içerisinde «Halk Şairleri Arası Eser Yarışması» düzenlemişti.

Yarışmada derece ve ödül alan altı eser 1988 ve 1989 yıllarında yayımlandı. Bunların dışında «Değerlendirme Kurulu»nun yayımlanmasında yarar gördüğü on eser daha vardı. Elinizdeki kitap bunlardan biridir.

Bu kitaptaki şiirler, hece sayılarına göre gruplandırılarak dizilmiştir. Şiirlerde halk şairlerimizin kullandıkları ağız özellikleri mümkün olduğunca korunmuş, kitaba bir de şiir indeksi eklenmiştir.

Eserlerin ülkemizin birlik ve kardeşlik duygularını geliştirmesini, araştırmacılara faydalı olmasını dileriz.

Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Başkanlığı

A. 8 HECELİLER

1

BEN BİLİRİM

Zalim gurbetin elinden
Çektiğimi ben bilirim
Hasret kalıp gözyaşımı
Döktüğümü ben bilirim

Kimseye etmedim oyun
Çoban olup güttüm koyun
Zalimin zulmüne boyun
Büktüğümü ben bilirim

Kızlar yapar oyaları
Sürer türlü boyaları
Ferhat gibi kayaları
Söktüğümü ben bilirim

Rehberî'yim bak çalıma
Şaşıyorum bu halime
Köşelerde yâr yoluna
Baktığımı ben bilirim

2

YOKTUR

Yaraların göz göz olmuş
Saran yoktur saran yoktur
Perperişan hallarımız
Soran yoktur soran yoktur

Miras bırakmamış dedem
Dilenemmi nasıl edem
Çaresizim kime gidem
Gören yoktur gören yoktur

Anlatırım insanlığa
Balık gibi düştük ağa
Söylediğim bu gerçeğe
Eren yoktur eren yoktur

Çala çala sarı sazı
Yüreğimiz dolu sızı
Çok istedik hakkımızı
Veren yoktur veren yoktur

Rehberî ağardı saçın
Dünyada yüklendi göçün
Kendisini bizim için
Yoran yoktur yoran yoktur

3

KÖYLÜ GARDAŞ

Boş durmayın çalışalım
Üretelim köylü gardaş
Emek verip ter dökelim
Üretelim köylü gardaş

Toprak olup karışalım
Üreterek yarışalım
Küsmek niye barışalım
Üretelim köylü gardaş

Yarin için çalışalım
Üretime alışalım
Gel tarlada buluşalım
Üretelim köylü gardaş

Biz köylüyüz üretiriz
Artı değer yaratırız
Kendimizi aratırız
Üretelim köylü gardaş

Rehberî'nin özü böyle
Görmek ister sizi böyle
Süsleyelim yazı böyle
Üretelim köylü gardaş

4

OKUT ÖĞRET

Yırtıp atman kitapları
Oku öğren okut öğret
Bilgi dolu sayfaları
Oku öğren okut öğret

Odur gerçekleri yazan
Odur devletleri gezen
Odur cehaleti ezen
Oku öğren okut öğret

Aydınlatır insanlığı
Barıştırır kurar bağı
İşte bugün onun çağı
Oku öğren okut öğret

Güneşini, Merihini
Oku öğren yarınını
İnsanlığın tarihini
Oku öğren okut öğret

Rehberî'yim eğit halkı,
Dönsün gerçeklerin çarkı
Yüce önder Atatürk'ü
Oku öğren okut öğret

B. 11 HECELİLER

1

GEL OLMAYINCA

Akibeti meçhul yola gidilmez
Hakikate giden yol olmayınca
Kimse dinlemiyor anlamsız sözü
Muhabbetli şirin dil olmayınca

Emek verilmeden menzil alınmaz
Gönül pak olmazsa Hakk'a varılmaz
Hak Âdem'de derler kimde bilinmez
Bilen olmaz arif kul olmayınca

«Her ne arıyorsan kendinden ara»
Karanlık düşünme gezme boş yere
Neyi arıyorsun düşün bir kere
Hepsi sende mevcut bil olmayınca

Ozan Rehberî'yim yaban eldeyim
Garibim telefim türlü haldayım
Öyle hasretim ki uzak yoldayım
Gerçek dosttan bize gel olmayınca

2

OLMAYINCA

Boşuna uğraşma düzeltemezsin
Kişide karakter ar olmayınca
Varlık kıymetini anlıyamaz ki
Aç kalıp dünyası dar olmayınca

Olgun insan olmak kolay değildir
Lafazanlık büyük olay değildir
Doğruyu konuşmak alay değildir
Gerçek görülmezmi kör olmayınca

Birlik olmayınca ekin derilmez
Hak yoluna ter dökenler yorulmaz
Amaçlanan hedeflere varılmaz
Saygı ile sevgi var olmayınca

Her fidana türlü aşı vurulmaz
Gonca güller açılmadan derilmez
Her güzelde yâr diyerek sarılmaz
Candan seven sadık yâr olmayınca

Ozan Rehberî'yim yüksekten uçma
Terzi değil isen kesip de biçme
Her olur olmaza sırrını açma
Hâlden anlayacak er olmayınca

3

EZİCİ OLMA

Sana söylüyorum ey insanoğlu
Toplum huzurunu bozucu olma
Varlığa kavuşur zengin olursan
Aman ha mazlumu ezici olma

Olgun ol evela kendini tanı
Cemiyette küçük düşürme seni
Yiğit çalışkansa kıskanma onu
Sakın aleyhinde gezici olma

Hıbarlar köşenin taşı değildir
Lâf gezdiren makbul kişi değildir
Asalaklık arif işi değildir
Gaybete kuyular kazıcı olma

Bencil olmak değil adam olmalı
Erdemli kişiler böyle bilmeli
Kırdıysan birini gönül almalı
İnsanı kırıcı üzücü olma

Ham ile olgunu seçemez iken
Bir deste ekini biçemez iken
Ufacık dereden geçemez iken
Girip deryalarda yüzücü olma

Ozan Rehberî'yim kafa yormadan
Menzile erilmez Hakk'a ermeden
Haksızların karşısına durmadan
Kulun kusurunu yazıcı olma

4

BOŞU BOŞUNA

Yaş otuzüç dedi yolun yarısı
Genç ömrüm tükendi boşu boşuna
Ne muradım aldım ne sefa sürdüm
Genç ömrüm tükendi boşu boşuna

Çile çeke çeke geldim bu yaşa
Kendimi kaptırdım hayâle düşe
Çalışsam nolacak hepisi boşa
Genç ömrüm tükendi boşu boşuna

Yoksuludum vermediler yârimi
Sel gibi akıttım alın terimi
Aslında bilirim kisbî kârımı
Genç ömrüm tükendi boşu boşuna

Bunca ozan gelmiş gitmiş cihana
Defterler doldurmuş dert yana yana
Umudum kaybolup gitti bu sene
Genç ömrük tükendi boşu boşuna

Ozan Rehberî'yim bir gün ölürüm
Garip gibi gurbet elde kalırım
Gönlümün dostunu orda bulurum
Genç ömrüm tükendi boşu boşuna

5

ZALİM ALMANYA

Bunca emeğimin sonu hiç oldu
Dağıttın yuvamı zalim Almanya
Körpe kuzularım arada kaldı
Dağıttın yuvamı zalim Almanya

Bir dilim ekmeğe geldim sıladan
Garip başım kurtulmuyor belâdan
Ayrı düştüm o gözleri aladan
Dağıttın yuvamı zalim Almanya

Zeynebim, Mustafam kaldı arada
Genç yaşımda eremedim murada
Tam ekmeğe yeteceğim sırada
Dağıttın yuvamı zalim Almanya

Yoksulum elimden tutan olmadı
Ömrümce üzüldüm yüzüm gülmedi
Yıllar geçti hiç bir haber gelmedi
Dağıttın yuvamı zalim Almanya

Ozan Rehberî'yim gelmedi sonum
Diyarı gurbette geçmiyor günüm
Bıçak vursan akmaz bir damla kanım
Dağıttın yuvamı zalim Almanya

6

SON ÇEYREĞİNDE

Uzaya dolmuş var Amerika'dan
Yirminci asırın son çeyreğinde
Bizde neden yoktur soramıyorum
Yirminci asırın son çeyreğinde

İnsanın zekâsı doğurgan ana
Zalim terör hergün kıyıyor cana
Ulusumuz yine boyandı kana
Yirminci asırın son çeyreğinde

Çağın tekniğinin gerisindeyiz
Uyanalım yolun yarısındayız
Değirmen taşının arasındayız
Yirminci asırın son çeyreğinde

Ozan Rehberî'yim nasıl söyleyem
Uçup gidem şu güneşi boylayam
Sorumsuzca yaşamayı neyleyem
Yirminci asırın son çeyreğinde

7

BU SENE

Sanki yaşım doksan oldu bir anda
Gencecik ömürüm bitti bu sene
Gayri yaşamaktan umudu kestim
Zalim felek bize çattı bu sene

İstedim ki karışalım ellere
Tam tersine düştük türlü hallara
Gönül dostum bizi gelmez yollara
Terk eyledi çekti gitti bu sene

Emek verip bağlar yetiremedim
Türlü meyvaları bitiremedim
Yalvardım yanıma getiremedim
Zalim baykuş bize öttü bu sene

Rehberî'yim yaraların sızılar
Garip gönlüm dostlarımı arzular
Ekmek diye ağlar körpe kuzular
Yoksulluk canıma yetti bu sene

8

BU SENE

N'olur merak etme kurban olduğum
Inan köye geleceğim bu sene
Çamurlar firisin yollar kurusun
İnan köye geleceğim bu sene

Kıbalım değişti zalim gurbette,
Çürüdü genç ömrük kederde dertte
Hele bahar gelsin belki de martta
İnan köye geleceğim bu sene

Senin ile yaylalara göçmeye
Taşpınar'da soğuk sular içmeye
Suna boylum ekinini biçmeye
İnan köye geleceğim bu sene

Sağlığım bozuldu benzim sarardı
Gözlerimin kenarları morardı
Rehberî'ye bu gurbetlik zarardı
Merak etme geleceğim bu sene

9

GÖZLERİN BENİ

Göz göze gelince yandı yüreğim
Yaktı Suna gelin, gözlerin beni
Kimin soyundansın aslın nereli
Yaktı Suna gelin gözlerin beni

Türkülere konu olansın güzel
Yiğidin halından bilensin güzel
Garibi sevdaya salansın güzel
Yaktı Suna gelin gözlerin beni

İnan aranırsın baharın kışın
O ala gözlerin ceylan bakışın
Dünya'da bulunmaz bir daha eşin
Yaktı Suna gelin gözlerin beni

Yakma beni nolur aşkın nârına
Dayanmaz bu gönül ahuzârına
İnceden bir ateş düştü serime
Yaktı Suna gelin gözlerin beni

Rehberî'yim yanar yanar inlerim
Niye hiç bitmiyor kara günlerim
Koyun olur hoş sedanı dinlerim
Yaktı Suna gelin gözlerin beni

10

BENİ

Pöçük gözlerine kurban olduğum
Baygın baygın bakma del'ettin beni
Sevdana düşeli başım dumanlı
Yaktın yüreğimi kül ettin beni

Kaşının altında ceylan bakışlım
Yaylaya yukarı keklik sekişlim
Elleri kınalım, kumru nakışlım
Coştum çağlıyorum sel ettin beni

Gülüm sana açamadım sırrımı
Keşke görmeyeydim yaktın serimi
Dağlar taşlar dinler ahuzârımı
Zalim kapındaki kul ettin beni

Bakışların Rehberî'yi yaralar
Benim vebalimi senden sorarlar
Kız senin yüzünden giydim karalar
Sana yaklaşmadan el ettin beni

11

BİTİRİR BENİ

Anamdan doğalı gülmedi yüzüm
Bu dert yiye yiye bitirir beni
Neden diye soruyorum kendime
Bu dert yiye yiye bitirir beni

Özgürce çalmadım aşkın sazını
Sunamadım hayatımın tezini
Yâre diyemedim en son sözümü
Bu dert yiye yiye bitirir beni

Ozan Rehberî'yim derdim bir değil
Neydem o hayırsız bana yâr değil
Çektiklerim saklanacak sır değil
Bu dert yiye yiye bitirir beni

12

BAK

Şaştım kaldım ne söyleyem hey canlar
Çıkar için gönül kıranlara bak
İnsanlara hizmet için değil de
Vurgun için kafa yoranlara bak

Her türlü küfürü hak etmek için
Toplu ölümleri çok etmek için
Bütün insanları yok etmek için
Nükleer füzeler kuranlara bak

Ozan Rehberî'yim şaşar dururum
Bir umut peşinden koşar dururum
Aşkın ateşiyle pişer dururum
Yolumu çitlerle örenlere bak

13

BARABAR GİDEK

Yine yola çıktın yolculuk mu var
Gitme gülüm gitme barabar gidek
Sensiz bu yaylalar gözüme diken
Kurban olam gitme barabar gidek

Arabistan çölleri de dumandır
Gidiyorsun geleceğin gümandır
Senden ayrılırsam halım yamandır
Gitme gülüm gitme barabar gidek

Sinem delik deşik oldu yarada
Genç yaşımda eremedim murada
Rehberî'yim koymam seni burada
Kurban olam gel ki barabar gidek

14

SELÂM OLSUN SANA MUSTAFA KEMAL

Güneş gibi doğmuş bu güzel yurda
Selâm olsun sana Mustafa Kemal
Zalimin zulmüne boyun eymemiş
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

İnsanlık yolundan adım atansın
Duman olup dost elinden tütensin
Bülbül olup has bahçede ötensin
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Özgürlük tanıdın çağdaş basına
İnanki eriştin haslar hasına
Ondokuz Mayıs'da çıktın Samsun'a
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Yazın Erzurum'da güzün Sivas'da
Türk Halkı kurtuldu kederde yasda
Haykırıp titrettin cihanı seste
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Bu güzel vatana emek sarf ettin
Kötü düşünceyi yıktın def ettin
Alçak gönüllüydün bazen af ettin
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Kadın haklarına saygı getirdin
Has bahçede gonca güller yetirdin
Lâik olmayanı ezdin bitirdin
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Dolaştın yurdunun dört bir yanını
Dünya kabul etti yiğit şanını
Onca tehlikeye attın canını
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Kırık arabayla dağları aştın
Azimliydin amacına ulaştın
Tipinin örttüğü yolları aştın
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Vatan kurtarmanın yolunu buldun
Bütün mazlumların öcünü aldın
Kendi ulusunun ata'sı oldun
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

İkiliğin sonu ölümdür dedin
Kalkınmanın yolu bilimdir dedin
En hakiki mürşit ilimdir dedin
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

Ozan Rehberî'yim yazmak bitmiyor
Yaban ellerinde bülbül ötmüyor
Güler yüzün hayallerden gitmiyor
Selâm olsun sana Mustafa Kemal

15

NE GÜZEL

Esti bahar yeli karlar eridi
Türlü çiçek açmış dallar ne güzel
Bülbül güle, gül bülbüle yakışmış
Dikeni çürümüş güller ne güzel

Kadife misali yemyeşil dağlar
Menekşe kokuyor bahçeler bağlar
Gökyüzü yaslıdır bulutlar ağlar
Damla damla coşar seller ne güzel

Samah döner yürekleri yaralı
Soram hele şu turnalar nereli
Kılavuzla katarlanmış sıralı
Kıvrım kıvrım sırma teller ne güzel

Tezenenin vuruşunu duysana
Samah eyle muhabbete uysana
Omuzları sağa sola yaysana
Pervane açılsın kollar ne güzel

Sarı sazım bu hizmetin kurbanı
Uğruna koymuşum bu tatlı canı
Hasretinle yakıp bekletme beni
Sevdiğim şirinsin diller ne güzel

Samah döner iki gözü sürmeli
Sırma saçlarını tel tel örmeli
Canlar bizi muhabbette görmeli
Hakikate giden yollar ne güzel

Cümle canlar yine samah dutturmuş
Cem bülbülüm figanını bitirmiş
Dost evine gerçekleri getirmiş
Açılmış semaya eller ne güzel

Rehberî gel samah eyle âlemi
Dilin dolanmasın söyle kelâmı
Cümle ululara eyle selâmı
Can cana olmuşlar kullar ne güzel

16

NE GÜZEL

Barış dostluk sevgi için göklerde
Dalgalanan allarımız ne güzel
Şirin üslûbuyla kültürümüzü
Anlatıyor dillerimiz ne güzel

Önem verir gerçek olan canlara
Hep birlikte huzur dolu günlere
Dostluk temelinde tüm insanlara
Uzanıyor ellerimiz ne güzel

Keyveni ah çeker üzülür ağlar
Koyunsuz yaylasız virane dağlar
Cenneti andırır bahçeler bağlar
Türlü açan güllerimiz ne güzel

Kırıcı olmaktan korkar çekinir
Huzursuz olunca yanar yakınır
Bakışından barış dostluk okunur
Sevgi dolu kullarımız ne güzel

Her türlü çileye karşı durmaya
Gönül bağlarında güller dermeye
İnsanı sevgiyle dostça sarmaya
Açılıyor kollarımız ne güzel

Sedâ verir ozanların elinden
Yürüyoruz uygarlığın yolundan
Barış Türküleri düşmez dilinden
Sesleniyor tellerimiz ne güzel

Rehberî'yim alın teri dökmeye
Bütün engelleri kökten sökmeye
Aydınlığın ışığını yakmaya
Aşıp giden yollarımız ne güzel

17

GÜZEL

Şelâle misali çağlayıp durur
O kara gözlerin pınar mı güzel
Bir buse vermezsen al yanağından
Gönlümün ateşi söner mi güzel

İki gün görmezsem göresim gelir
Görünce sineme sarasım gelir
Tellim saçlarını öresim gelir
Seni saran ele çunar mı güzel

Bu güzellik soydan mıdır sevdiğim
Şehirden mi köyden midir sevdiğim
Kibarlığın huydan mıdır sevdiğim
Seven gönül yada kanar mı güzel

Allı turna gibi gökte uçarsın
Bazı çok hırçınsın bazı naçarsın
Bu gönlümde türlü yara açarsın
İkrar veren yoldan döner mi güzel

Ozan Rehberî'yi yakıp da durma
Başımı dertlere sokup da durma
Genç yaşta belimi büküp de durma
Ata binen yiğit iner mi güzel

18

BU YIL

Seher yeli nazlı yara haber ver
Bakmasın yollara gelemem bu yıl
Şu zalim gurbetin esiri oldum
Bakmasın yollara gelemem bu yıl

Yavrulara kanat gersin otursun
Kıraçlara bostan eksin yetirsin
Boş durmasın devliğini bitirsin
Bakmasın yollara gelemem bu yıl

Bu telef halimi gören olmazsa
Sinem delik deşik saran olmazsa
Borcumu verecek param olmazsa
Bakmasın yollara gelemem bu yıl

Ozan Rehberî'yim özden eridim
Genç yaşımda gurbet elde çürüdüm
Daha taze fidan iken kurudum
Bakmasın yollara gelemem bu yıl

19

DİVANE GÖNÜL

Hiç fırsat vermedin bu güne kadar
Beni esir ettin divane gönül
Dünya güzeline dönüp bakmazken
Beni esir ettin divane gönül

Köşeler beklettin dilenci miyim
Bana güvenmedin yalancı mıyım
Ne zannettin beni talancı mıyım
Beni esir ettin divane gönül

Aç gözlü eyledin doyamıyorum
Sırrımı ellere diyemiyorum
Ben seni üzmeye kıyamıyorum
Beni esir ettin divane gönül

Rehberî'yi kul eyledin kötüye
Arslan iken muhtaç oldum kediye
Bu da senden bana oldu hediye
Beni köle ettin divane gönül

20

DİVANE GÖNÜL

Ömrümde çektiğim bunca çileyi
Bakıp görmüyorsun divane gönül
Bunca engellerin gerçek sırrına
Neden ermiyorsun divane gönül

Garip bülbül gibi ah ile zarda
Çok çektim elinden düşürdün derde
Hakkın divanında o yüce darda
Varıp durmuyorsun divane gönül

Emek vermeyince kaynar mı kazan
Güler mi insanlık yolundan azan
Bu koca dünyada örnek bir düzen
Çıkıp kurmuyorsun divane gönül

Gitmiyorsun kâmillerin yoluna
Düşüyorsun cahillerin diline
Rehberî'yle coşup sazın teline
Aşkla vurmuyorsun divane gönül

21

HOCAM

Öğrencin olduğum günden bu yana
Sevgin ile beni kul ettin hocam
Ufacık tefecik fidan gibiydik
Bizi yetiştirdin dal ettin hocam

Sizin gibi insan dünyaya gelmez
İnsanlar nankördür kıymetin bilmez
Dar günlerde kimse kapımız çalmaz
Bize nezaketle dil ettin hocam

İlmi senden aldım ustamsın hocam
Yazdığım türküde bestemsin hocam
Derdiğim ekinde destemsin hocam
Zehir iken bizi bal ettin hocam

Notanın ne sini bilemez iken
Mandolini sazı çalamaz iken
İlmin deryasına dalamaz iken
Mahareti güzel el ettin hocam

Rehberî'yim yetiştirdin el verdin
Amaca varmaya doğru yol verdin
Bize konuşacak tatlı dil verdin
Çok büyük sorunlar halettin hocam

22

ANAM

Çile çeke çeke bizi büyüttün
Senin emeklerin ödenmez anam
Uzun gecelerde uykusuz kaldın
Senin emeklerin ödenmez anam

Beşiğin başında ninni söylerdin
Sıcak sıcak höllüklere belerdin
Sevip okşayarak gönül eylerdin
Senin emeklerin ödenmez anam

Boncuk boncuk döktün alın terini
Hiç kimse tutamaz senin yerini
Bizim için feda ettin serini
Senin emeklerin ödenmez anam

Beşiği sırtlardın ekin biçmeye
Harman edip mahsulünü seçmeye
İstemezdin yavrulardan geçmeye
Senin emeklerin ödenmez anam

Rehberî'ye emek verdin büyüttün
Doğruları anlatarak eğittin
Ninnileri söylerek uyuttun
Senin emeklerin ödenmez anam

23

AĞLADIM

Suna boylum gurbet ele giderken
Göz yaşımı döke döke ağladım
Kara tren tünelleri aşarken
Bahçelere baka baka ağladım

Çürüdü genç ömrüm kederle yasta
Deli gönlüm hasretinden çok hasta
Her sabah beklerim gelmiyor posta
Derinden ah çeke çeke ağladım

Kirli yorgan köhne hanlar mekanım
Tahta kuruları emiyor kanım
Sabahlara kadar kaşınır tenim
Dedeteyi eke eke ağladım

Mazlumun kimsesiz gurbet ellerde
Berduş diye yay etmişler dillerde
Üstüm yırtık perperişan hallerde
Sökükleri dike dike ağladım

Zalim gurbet Rehberî'yi öldürdü
Elâlemi bu halime güldürdü
Hayat beni taştan taşa çaldırdı
Şu boynumu büke büke ağladım

24

BULAMADIM

Dünya denen vitirini seyrettim
Giyip kuşanmaya al bulamadım
Derde dermanı derler çiçeğin özü
Aradım bir lokma bal bulamadım

Çok çektim ben yoksulluğun elinden
Kimse anlamadı garip halimden
Düştüm tutmadılar dostlar elimden
Seripte yatmaya çul bulamadım

Çok insanı türlü türlü denedim
Canevimden damla damla kanadım
Yirminci asırda ben mi bunadım
Gerçeği söyleyen dil bulamadım

Küçük yaşta ekmek için çalıştım
Çile yüklü yaşamaya alıştım
Esnaf oldum pazar pazar dolaştım
Alıp satılacak mal bulamadım

Ozan Rehberî'yim büyüktür derdim
Didine didine bir yuva kurdum
Gönlümün dostunu düşümde gördüm
Dergâha gitmeye yol bulamadım

25

USANDIM

Dermanını bulmak için derdimin
Dolaşa dolaşa candan usandım
Sürünmekle geçti gencecik ömrüm
İki yüzlü dünya senden usandım

Ekmek parasına gelmiyor çözüm
Alev alev oldu yanıyor özüm
Vitaminsiz kaldım görmüyor gözüm
Dertli Eyüp gibi tenden usandım

Dostum kaçınırım hep kötü sözden
Korkarım garazdan sahtekâr yüzden
İnsanlık yolundan ötmeyen sazdan
Alem bugün ben de dünden usandım

Dünyada fikirle yarış variken
Haksızlara karşı duruş variken
Ozan Rehberî'yim barış variken
Yok yere dökülen kandan usandım

26

BİLMEDİM

Akıllıca gidemedim yoluma
Genç ömrümün kıymetini bilmedim
Engel tanımadım aşarım diye
Genç ömrümün kıymetini bilmedim

Uzun yol yürüdüm hayli yoruldum
Taze açan güller gibi derildim
Gülen yüze kucak açtım sarıldım
Genç ömrümün kıymetini bilmedim

Zalim Lodos yeli kırdı dalımı
Ağustosta tipi örttü yolumu
Zulme karşı tutamadım dilimi
Genç ömrümün kıymetini bilmedim

Kerem gibi yar aşkına çok yandım
Hayli çile çektim ölümden döndüm
Düşünmeden el sözüne çok kandım
Genç ömrümün kıymetini bilmedim

Ozan Rehberî'yim kime güvenem
Malım mülküm yok ki niye sevinem
Ben çizdim yolumu nasıl dövünem
Genç ömrümün kıymetini bilmedim

27

GELDİM

Hayli zaman oldu arzuluyordum
Birkaç gün burada kalmaya geldim
Görmeyeli dost yüzünü özledim
Köyünde mihmanın olmaya geldim

Diyarı gurbetin tozlu yolundan
Has bahçenin goncasından gülünden
Şarkışla ilçesinde Sivas elinden
Veysel baba seni bulmaya geldim

Kara toprak diye diye söylerdin
Dalıp aşkın deryasını boylardın
Çiçekle saz ile gönül eylerdin
Sesinden ilhamı almaya geldim

Hakikat ilmine gönül verensin
Gerçeklerin divanına duransın
Tabiyatın sırlarına erensin
Beraber ummana dalmaya geldim

Ozan Rehberî'yim Sivas'tır ilim
Davet edilmedim uğradı yolum
Bir gün bizleri de alır bu ölüm
Himmet et sazımı çalmaya geldim

28

SEVDİĞİM

Gönül dostum sana nasihat edem
Ellere sırrını açma sevdiğim
Terzi değil isen öyle gözükme
Bilmiyorsan kesip biçme sevdiğim

Çıkarına fazla düşkün olmuşsun
Bu nedenle bir kenarda kalmışsın
Eller yaralamış benden bilmişsin
Çıkar için dosttan geçme sevdiğim

Gel dizginle biraz aşkın atını
Ârif ol dillerde duyam methini
Herkesin elinden bal şerbetini
Dostça sunulmadan içme sevdiğim

Rehberî'yim aydın yollarda gidek
Küskünlüğü değil barışı güdek
Enginlere inki muhabbet edek
Fazla yükseklerden uçma sevdiğim

29

SEVDİĞİM

Sensiz bu dünyada yaşam olur mu
Sevda çekmeyenler haldan bilir mi
Seni seven yiğit acep ölür mü
Çok istedim alamadım sevdiğim

Senin için feda ettim serimi
Divriği'yi Darende'yi Gürün'ü
Bu dünyada senin gibi birini
Çok aradım bulamadım sevdiğim

Seni benden ayıranlar gülmeye
Sürüm sürüm süreneden ölmeye
O da bizim gibi murat almaya
Doya doya gülemedim sevdiğim

Rehberî'yim damarımda kanımsın
Can evimde mihmanımsın canımsın
Evelimsin ahırımsın sonumsun
Bir yastıkta ölemedim sevdiğim

30

SEVGİ İLE YORALIM

Sevgi dostluk barış için bir olup
Kötülüğün karşısına duralım
İlâhi aşk ile bütünleşerek
Hak yolunun birliğine erelim

Tüm insanlar birbirini sevmeye
İkiliği bu dünyadan kovmaya
Nesillere gerçekleri övmeye
Yarın için hazırlığa girelim

Nefsimizin tuzağına düşmeden
Birlik için yürüyelim şaşmadan
Zamanı geçmeden güneş aşmadan
Eksik olan hizmetleri görelim

Yunus gibi gece gündüz çalışıp
Güzelliğe yeniliğe alışıp
İnsanlığa giden yolda buluşup
Sevgilerle dolu dünya kuralım

İlim bize rehber olsun yol olsun
Muhabbetli sohbet tatlı dil olsun
Filizler büyüsün artık dal olsun
Kökte çıkan piç sürgünü kıralım

Ozan Rehberî'yim zarar vermeden
Kimseyi bölmeden küçük görmeden
Cehalete uyup gönül kırmadan
Yunus gibi sevgi ile yoralım

31

O NAZLI YARDAN

Yine içerime bir sızı girdi
Yoksa bir hal mı var o nazlı yardan
Oturup kalktıkça gözüm yol çeker
Yoksa bir hal mı var o nazlı yardan

Ruhumdaki bu sıkıntı gitmiyor
Ben çekerim çilelerim bitmiyor
Ayan olmuş garip bülbül ötmüyor
Yoksa bir hal mı var o nazlı yardan

Ozan Rehberî'yim hasretim dosta
Günlerdir gözlerim gelmiyor posta
Sarı sazım sustu tellerim yasta
Yoksa bir hal mı var o nazlı yardan

32

DİVRİĞİ'N

Nasıl met edeyim bizim elleri
İlkbahar'da coşar seli Divriği'n
Kuşluk zamanında mayıs ayında
Kokar burcu burcu gülü Divriği'n

Arifçe söylenir bilinçli sözler
Coşar ozanları çalınır sazlar
Gideceğim amma tutmuyor dizler
Burnumda tütüyor eli Divriği'n

Demiri var cevheri var kârı var
İşçi emek verir alın teri var
Ozan Rehberî'de ayrı yeri var
Öz Türkçe şirindir dili Divriği'n

33

SIĞIRCI GELİN

Ekmeksiz katıksız dağda yazıda
Güdüyor sığırı bir garip gelin
Bebek kundağını sarmış sırtına
Güdüyor sığırı bir garip gelin

Yaşama savaşı itmiş bu işe
Her gün hasret kalır sıcacık aşa
Başını çalıyor toprağa taşa
Güdüyor sığırı bir garip gelin

Bayramı yok seyranı yok halı yok
Gölgesinde oturacak dalı yok
Dili dönmez kalem tutan eli yok
Güdüyor sığırı bir garip gelin

Alın teri döker boncuk misali
Üstü başı yırtık perişan hali
Çok yiğit yavrucak seherin gülü
Güdüyor sığırı bir garip gelin

Rehberî'yim dertlilerin yariyim
Sanki bal yaptıran anaç arıyım
Hak aramak için kimi göreyim
Güdüyor sığırı bir garip gelin

34

ÇAMLIDERE'NİN

İki sefer oldu ziyaret ettim
Yemyeşil elleri Çamlıdere'nin
Yaz arifesinde mayıs ayında
Açılmış gülleri Çamlıdere'nin

Pehlivanlar yağlı güreş tutuşur
Kayalarda keklikleri ötüşür
Efeler seymenler burda yetişir
Folklorcu kulları Çamlıdere'nin

Ankara'dan çıkar uzanır gider
Al yeşile mora bezenir gider
Turistler burada gezinir gider
Büklümlü yolları Çamlıdere'nin

Gezginler yerliye ne güzel uymuş
Birleşmiş kendini bir vücut saymış
Barış sevgi dostluk demek buyumuş
Çok şirin dilleri Çamlıdere'nin

Kaplıcalar destan olmuş dillerde
İnsan seli akın akın yollarda
Ozan Rehberî'yim çamlı bellerde
Çam kokar balları Çamlıdere'nin

35

GÖZLERİN

Suna boylum baygın baygın süzerek
Beni can evimden yaktı gözlerin
Şu dertli sinemde yaralar açtı
Genç yaşta belimi büktü gözlerin

Bakışların beni derde düşürdü
Aşık edip diyar diyar aşırdı
Söyle nasıl edem beni şaşırdı
Dünyayı başıma yıktı gözlerin

Rehberî'yim üzme beni gel artık
Gürcüm seni sevdiğimi bil artık
Yaralı gönlüme melhem ol artık
Beni haldan hala soktu gözlerin

36

SELÂM GETİRİN

Bölük bölük uçup gelen turnalar
N'olur dosttan bana selâm getirin
Yolları bekletip üzmeyin beni
N'olur dosttan bana haber getirin

Şu karlı dağları aşın da gidin
Benden nazlı dosta çok selâm edin
Bu selâm da sana Ali'den deyin
N'olur dosttan bana selam getirin

Hatırını sorun suval eyleyin
Üzmeyin güldürün mani söyleyin
Çabuk uçun bizim eli boylayın
N'olur dosttan bana selâm getirin

Ozan Rehberî'yim yol olam size
Hasbıhal ederken dil olam size
Hayatım boyunca kul olam size
N'olur yârdan bana haber getirin

37

SUÇ MU İŞLEDİM

Gülyüzünü gördüm suç mu işledim
Yaktın canevimi gülemiyesin
Benim ahım tuta sen de yanasın
Neden olduğunu bilemiyesin

Ateş düşe canevinden yanasın
Derdime bir çare diye dönesin
Sende benim gibi ele çunasın
Dünyada muradın alamıyasın

Türbe türbe doktor doktor gezesin
Mezarını ellerinle kazasın
Kör olasın yataklarda sızasın
Yatalak olasın ölemiyesin

Ozan Rehberî'den aldın intizar
Yıllarca ettirdin bana ahu zar
Zalim cesedini almasın mezar
Toprakda bir evcik bulamıyasın

38

GELSİN

Neyleyim akı neydem karayı
Perişan halları görenler gelsin
Yirminci asırın son çeyreğinde
Mazlumun derdini soranlar gelsin

İnsanlığın yarasını sarmaya
Dünyadaki gerçekleri görmeye
Yurdumuza adil hizmet vermeye
Hakkın divanına duranlar gelsin

Ay ile güneşe ulaşmak için
Bilime tekniğe alışmak için
Bacı gardaş herkes çalışmak için
Toplum birliğini kuranlar gelsin

Haram lokma ile doyanlar değil
Türlü oyunlarla soyanlar değil
Körpe fidanlara kıyanlar değil
Mazlumun hakkını verenler gelsin

Siyaset miyaset bilen değilim
Kimsenin haline gülen değilim
İnsan birliğini bölen değilim
Rehberî'yi candan saranlar gelsin

39

EL TAKTİR ETSİN

Benim demek çok yanlış bir saplantı
Sen seni met etme el taktir etsin
Bencillik duygusu kalksın aradan
Sen seni met etme el taktir etsin

Kişinin aynası yaptığı iştir
Sonbaharın sonu elbette kıştır
Senin gördüklerin hayaldir düştür
Sen seni met etme el taktir etsin

Arif olan bencilliğe bürünmez
Çok iş yapmış gibi türlü görünmez
Aydın insan gerçeklerden arınmaz
Sen seni met etme el taktir etsin

Seni sen değilki toplum yaratır
Uygar insan kendisini aratır
Her alanda ter dökerek üretir
Sen seni met etme el taktir etsin

Ozan Rehberî'yim olamadım ben
Sözlerime sadık kalamadım ben
Aradım doğruyu bulamadım ben
Sen seni met etme el taktir etsin

ESENLER

40

GİTTİN

Baba derdin neydi bana demedin
Bahar seli gibi aktın da gittin
Yoksa yollarımı çok mu gözledin
Gelen tirenlere baktın da gittin

İlkbahar ayında yaktın sinemi
Evimize bekçi koydun anamı
Sarılıpta öpemedim tenini
Bizi yaralayıp çektin de gittin

Kara haberini emmimden aldım
Dillerim dolaştı şaşırdım kaldım
Gönül dükkanımı ateşe saldın
Dünyayı başıma yıktın da gittin

Ben nasıl unutam bu acı derdi
Bir gün evvel dostlar sizleri sordu
Zalim kara toprak seni de sardı
Gözümün yaşını döktün de gittin

Sensiz yalan dünya dar gelir bize
Bahçeyi gezdikçe zor gelir bize
Yaz bahar ayları kar gelir bize
Ozan Rehberî'yi yıktın da gittin

41

NE ÇIKAR

Çocuğu küçükten eğitmedikçe
Kültürlü biçimde büyütmedikçe
Kötü huylarından soğutmadıkça
Sonunda dizini dövsen ne çıkar

Maşukun halinden anlamıyorsa
İki çift sözünü dinlemiyorsa
Özünden sevip de inlemiyorsa
Sen onu tek yanlı sevsen ne çıkar

Acı günler tezden biter güzelim
Senden çektiklerim beter güzelim
Kuş kuşun yüzüne öter güzelim
Acizce ardımdan sövsen ne çıkar

Rehberî'yim gerçekleri sevmeli
Riyakarı cemiyetten kovmalı
Yiğidin merdini toplum övmeli
Oturup sen seni övsen ne çıkar

42

EGEMENLİK KURDULAR

Mustafa Kemal'in kutsal sırrına
Alıştılar egemenlik kurdular
Dünya'ya barışı getirmek için
Buluştular egemenlik kurdular

Kurtuluşun meş'alesi yakıldı
Düşmanımız denizlere döküldü
Bayrağımız semalara çekildi
Çalıştılar egemenlik kurdular

Anladılar mazlumların derdini
Yurd ettiler cephelerin ardını
Bir yandan biryana güzel yurdunu
Dolaştılar egemenlik kurdular

Kan döktüler kurtuluşun yoluna
Sahip çıktı namusuna eline
Bozguna uğramış düşman haline
Gülüştüler egemenlik kurdular

Büyük Millet Meclisi'nde buluştu
Gece gündüz özveriyle çalıştı
Gerçek amacına böyle ulaştı
Geliştiler egemenlik kurdular

Haykırdı dünya da duyuldu sesi
Mutluluk getirdi kaldırdı yası
Halkımızla kahraman Türk ordusu
Oluştular egemenlik kurdular

Bazen arabayla bazen de yaya
Mesaj yolladılar şehire köye
Türlü cefa ile Anadoluya
Ulaştılar egemenlik kurdular

Erzurum Sivas'ta atıldı temel
Lâik Türkiye'ydi gerçekci emel
Ozan Rehberî'yle Mustafa Kemal
Selleştiler egemenlik kurdular

43

VAR

Bu yurdu bizlere emanet ettin
Gökte dalgalanan allarımız var
Cumhuriyet kurdun barış getirdin
Öz Türkçe konuşan dillerimiz var

Kendi ekinini derensin Atam
Kadına özgürlük verensin Atam
Kanayan çıbanı saransın Atam
Miras bıraktığın ellerimiz var

Mazlumların yarasını sarmaya
Vatanı uğrunda kafa yormaya
Altmış yıllık cumhuriyet kurmaya
Yiğitler doğuran dullarımız var

Bu cennet yurduma çok emek verdin
Kurtuluş yolunu birlikte gördün
Dikenli çalıyı kökünden kırdın
Katmer katmer açan güllerimiz var

Medenî bir millet olmamız için
İnsan kıymetini bilmemiz için
Haklıyı haksızı bulmamız için
Doğru kalem tutan ellerimiz var

Gece gündüz uyumadan çalıştın
En sonunda amacına ulaştın
Memleketi adım adım dolaştın
Motif işlediğin illerimiz var

Aydınlığı görmüş gözlerin belli
Tarihler yazıyor sözlerin belli
Bak Anadolu'da izlerin belli
Aydınca çizdiğin yollarımız var

Hakkı adaleti gördük tezinden
Gerçeğe bağlıyız hem de özünden
Ozan Rehberî'nin dertli sazından
Atam diye inler tellerimiz var

44

GELDİLER

Türk milleti Atatürk'ün izinden
Coşkun seller gibi akıp geldiler
Fatmasıyla Mehmediyle birleşti
Tutsak yaşamaktan bıkıp geldiler

Barışmaya dost olmaya gülmeye
Ayrık otu kök salmadan yolmaya
Vatanını düşmanlardan almaya
Çözüm yollarına bakıp geldiler

Vuruştular savaştılar durmadan
Doğuyu batıyı ayrı görmeden
Toprağından birtek karış vermeden
Oluk oluk kanlar döküp geldiler

Köylü mastasıyla işçi kazmayla
Gelin duvağıyla kanlı çizmeyle
Şehitlere koçaklama yazınayla
Toplandı kararlı çıkıp geldiler

Söndürmedi yaktı ocağımızı
Aydınlattı köşe bucağımızı
Kahraman ordumuz sancağımızı
Sınır boylarına dikip geldiler

Türk milleti merttir kendi sözüne
Karayı çürüğü koymaz özüne
Barış tohumunu dünya yüzüne
Egemen olarak ekip geldiler

Demiri kromu eritmek için
Fabrikalar kurdu üretmek için
Uygar Türkiye'yi yaratmak için
Plânlı düzene sokup geldiler

Bilimi kendine rehber alarak
Mazlum milletlere örnek olarak
Dostluğu sevgiyi böyle bularak
Barışçı tavrını takıp geldiler

Cumhuriyet lâyik devlet görmeye
Cennet yurdumuza hayat vermeye
Büyük Millet Meclisi'ni kurmaya
Bağnaz anlayışı yıkıp geldiler

Ozan Rehberî'yim barış yolunda
Türkçe konuştular kendi dilind
Çağdaş uygarlığın tezi elinde
Sevgi meşalesi yakıp geldiler

45

TOPRAKTIR

Sabah güneşiyle birlikte açar
Burcu burcu kokan güller topraktır
Uygarlığa ışık tutan hız veren
Doğruya götüren yollar topraktır

İnsanı yaratmış kendi özünden
Usanılmaz baharından yazından
Yağdırır yağmuru göğün yüzünden
Kükreyip çağlayan seller topraktır

İçtiğimiz suyun özünde o var
Yenilen ekmeğin özünde o var
Dünyanın tadında tuzunda o var
Türlü meyve veren dallar topraktır

Kadifeye benzer yemyeşil dağlar
Mor menekşe kokar bahçeler bağlar
Çiçekler açılır özünden ağlar
Arının yaptığı ballar topraktır

Ozan Rehberî'nin gülü fidanı
Yaşam kaynağımdır severim onu
Birgün benden alır bu tatlı canı
Ebedi sarılan kollar topraktır

46

HALKTIR

Eğer düşüncemi soranlar varsa
Mürşidim insanlık rehberim halktır
Ben bu ikiliden feyiz alırım
Mürşidim insanlık rehberim halktır

Hak ademde diyen bunun ikisi
Kök ademde diyen bunun ikisi
Yok ademde diyen bunun ikisi
Mürşidim insanlık rehberim halktır

O isterse beni aka çıkarır
O isterse beni Hakk'a çıkarır
O isterse beni yoka çıkarır
Mürşidim insanlık rehberim halktır

Bütün kötülüğü onda görürüm
Yine de kafamı ona yorarım
Düşmanımda olsa hatır sorarım
Mürşidim insanlık rehberim halktır

Ozan Rehberî'yim budur inancım
Erkeği kardeşim kadını bacım
Savaşta barışta bunlardır gücüm
Mürşidim insanlık rehberim halktır

47

NE BİLİR

Şu gurbetin çilesini derdini
Çeken bilir çekmeyenler ne bilir
Hayatın zulmüne eyip boynunu
Büken bilir bükmeyenler ne bilir

Murat alamamış eller misali
Açmadan yolunmuş güller misali
Alnının terini seller misali
Döken bilir dökmeyenler ne bilir

Rehberî'yim viran ettim bağları
Gönül arz ediyor eski çağları
Ferhat gibi koca koca dağları
Yıkan bilir yıkmayanlar ne bilir

48

GEL DİYOR

Nazlı yardan yine bir mektup aldım
Dertli dertli yazmış durma gel diyor
Hasretin sineme yaralar açtı
Derdimin dermanı durma gel diyor

Mektubun üstüne göz yaşı akmış
Tez gel diye ardım sıra tel çekmiş
Hasretlik elinden türküler yakmış
Aman gülüm aman durma gel diyor

Göz yaşlarım aka aka sel oldu
Diktiğin fidanlar açtı gül oldu
Gençliğim zay oldu gül benzim soldu
Gönlümün sultanı durma gel diyor

Ozan Rehberî'yim nasıl eyleyem
Sazım alıp bizim eli boylayam
O nazlı yar ile gönül eyleyem
Tellim bana yazmış durma gel diyor

49

BARIŞ DOSTLUK İSTİYOR

Milli birlik egemenlik yolunda
Allarımız barış dostluk istiyor
Anlamlı sözlerle açık konuşan
Dillerimiz barış dostluk istiyor

Kara günler gitsin geri gelmesin
İnsanlar barışsın savaş olmasın
Yavrular babasız yetim kalmasın
Dullarımız barış dostluk istiyor

Huzurlu öğrenim görmesi için
Açılan yarayı sarması için
Memlekete hayat vermesi için
Döllerimiz barış dostluk istiyor

Artık unutalım geçmişi dünü
Gönülden silelim garazı kini
Doğu batı kuzey güney her yanı
Ellerimiz barış dostluk istiyor

Kalsın kapanmasın huzurlu çağlar
Koyunsuz kuzusuz olmuyor dağlar
Mor menekşe sümbül bahçeler bağlar
Güllerimiz barış dostluk istiyor

İnsan olan birbirini kırmasın
Kafasını kötülüğe yormasın
Eller bizi bu şekilde görmesin
Hallarımız barış dostluk istiyor

O'nun ilkeleri hep bunu güder
İzinden yürüyen görmüyor keder
Sonunda Mustafa Kemal'e gider
Yollarımız barış dostluk istiyor

Yurtda türlü olay olmuş yaşanmış
Göç eylemiş yaban ele taşınmış
Böyle yaşamaktan bıkmış usanmış
Kullarınız barış dostluk istiyor

Bulanık havalar durulsun diye
Çağdaş Türkiye'miz kurulsun diye
Canı cana sıcak sarılsın diye
Kollarımız barış dostluk istiyor

Bu Rehberî sedasını dinliyor
Ârif olan ne dediğin anlıyor
Dokundukca inim inim inliyor
Tellerimiz barış dostluk istiyor

50

BULUNUR

Karanlık düşünme gönlümün dostu
Yüce dağdan aşan yollar bulunur
Bilmişlik taslayıp lâfazan olma
Arifçe konuşan diller bulunur

Hakikati bilir gibi görülme
Sinsice dolaşıp boşa yorulma
Her kişiye dost diyerek sarılma
Bunu fırsat bilen kullar bulunur

Kişi gerçekleri görüp bilmezse
Verdiği sözlere sadık kalmazsa
Bizlere de sahip çıkan olmazsa
Elbet sahip çıkan eller bulunur

Ozan Rehberî'nin acıdır sözü
Kızar kükrer ama doğrudur özü
Tepeden bakıpda horgörmen bizi
Kulda türlü türlü hallar bulunur

51

CAN YUNUS

Ilâhi aşk ile yanıp tutuşan
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus
Sevginin dostluğun gerçek örneği
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Senin ile bütünleştim özümde
Yolda belde destan ettim sözümde
Kalemimde defterimde yazımda
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Hakkın kelâmında birlik olansın
İnsanlara örnek dirlik olansın
Kudretin balına arlık olansın
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Önderimsin ilhamımsın işimsin
Sazımdasın sözümdesin coşumsun
Gece-gündüz hayalimsin düşümsün
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

İlim sensin irfan sensin yol sensin
Gerçekleri tarif eden dil sensin
Dostluk bağlarında açan gül sensin
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Hacı Bektaş Tapduk Emre elinde
İrşad oldun hak kelâmı dilinde
Sevgiyle yürüdün birlik yolunda
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Asırlardır yaşıyorsun dillerde
Türlü türlü çiçek açan dallarda
Adın anılıyor sarı tellerde
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Güneş gibi doğdun yollarımıza
Güzellik getirdin dillerimize
Sevmeyi öğrettin kullarımıza
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

Bütün insanlığın aşığısın sen
Gönül kapısının eşiğisin sen
Ozan Rehberî'nin ışığısın sen
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus

52

YİNE DE ÇALIŞ

Yatıp uyumakla menzil alınmaz
Çaba sarfet yorul yine de çalış
Bilmediğin işi bilene danış
Çaba sarfet yorul yine de çalış

Alın teri ile kazanç emektir
O zaman yediğin helâl yemektir
İnsanlığa yardım etmek demektir
Çaba sarfet yorul yine de çalış

Yaban ördekleri evcil olmuyor
Evcil olmayanlar haldan bilmiyor
Çalışmayan menzilini bulmuyor
Çaba sarfet yorul yine de çalış

Dürüst çalışanlar çok engel aşar
Çalışmayan kullar düz yolda şaşar
Emeğin kazanı her zaman pişer
Çaba sarfet yorul yine de çalış

Ozan Rehberî'yim akıyor terim
Çalış insanlığa yardım et derim
Emeğe saygın var fedadır serim
Çaba sarfet yorul yine de çalış

53

KÖYÜM

Bu sene dolaştım hayli üzüldüm
Viran olmuş köyüm Karakuzulu
Çok çalıştım yarasını sarmaya
Viran olmuş köyüm Karakuzulu

Çeşmesi var ama suyu akmıyor
Muhtarı var hizmetine bakmıyor
Aydını var zahmetini çekmiyor
Viran olmuş köyüm Karakuzulu

Baharın öküzü çifte koşarlar
Eşeğin sırtında yükü taşırlar
Çağdışı şartlarda hayat yaşarlar
Viran olmuş köyüm Karakuzulu

Yolu yok köyümün derdi büyüktür
Övey evlat gibi boynu eğiktir
İnanırım her hizmete layıktır
Viran olmuş köyüm Karakuzulu

Ozan Rehberî'yi yaratan köyüm
Kendini gurbette aratan köyüm
Her türlü meyveyi üreten köyüm
Şimdi viran olmuş Karakuzulu

54

DOKTOR BEY

Yaralarım göz göz oldu delindi
Bir de sen tuz biber atma doktor bey
Lokman-ı Hekimin başın seversen
Bana öyle sitem etme doktor bey

Uzak yoldan geldim perişan halim
Atım arabam yok çamurdur yolum
Güçsüzüm fakirim perişan kulum
Sar azmış yaramı gitme doktor bey

İnsana değer ver parayla satma
Beni bu halimle bırakıp gitme
Fakir zengin diye farklılık gütme
Garibim bir de sen çatma doktor bey

Perişan hallerim tutmuyor dizler
Yavrularım köyde yolumu gözler
Açım yorgunluktan yüreğim sızlar
Elinin tersiyle itme doktor bey

Ozan Rehberî'yim yakma bu canı
Parayla yapılmaz insanlık hanı
Babacan bir insan dediler seni
Parayla görevin satma doktor bey

55

ARAMAZ

Emek verip alın teri dökmeyen
Hakikatin sırlarına eremez
İnsanlığın kıymetini bilmeyen
Erenlerin dergâhına giremez

Fakiri yoksulu giydirmeyenler
Kendini insana sevdirmeyenler
Kulu kötü yoldan caydırmayanlar
Yüce hakkın divanına duramaz

Biçarenin dertlerini sormayan
Gerçekleri bile bile görmeyen
Mazlumların yarasını sarmayan
Melhem bulup yarasını saramaz

Cemiyetin huzurunu bozanlar
Biribirinin aleyhine gezenler
Komşusunun kuyusunu kazanlar
Toplum değil hiçbir işe yaramaz

Geniş günde Rehberî'yi soranlar
Çıkar için pençe divan duranlar
İnsanlığın çayırını derenler
Düşünce yoz olur kimse aramaz

ŞİİR İNDEKSİ

Bu indeks hazırlanırken 8 ve 11 heceli şiirler ayrı ayrı kümelenmiş ve şiirlerin ilk dörtlüğünün son iki mısraından hareket edilerek son kelimenin son harflerinden başlamak üzere alfabetik olarak düzenlenmiştir. İndekste yer alan baştaki numara şiirlerin sıra numaralarını, sonraki ise şiirlerin sayfa numaralarını göstermektedir.

Sayfa

A. 8 HECELİLER

1. Hasret kalıp gözyaşımı
   Döktüğümü ben bilirim 7
2. Perperişan hallarımız
   Soran yoktur soran yoktur 8
3. Emek verip ter dökelim
   Üretelim köylü gardaş 9
4. Bilgi dolu sayfaları
   Oku öğren okut öğret 10

B. 11 HECELİLER

1. Kimse dinlemiyor anlamsız sözü
   Muhabbetli şirin dil olmayınca 11
2. Varlık kıymetini anlıyamaz ki
   Aç kalıp dünyası dar olmayınca 12
3. Varlığa kavuşur zengin olursan
   Aman ha mazlumu ezici olma 13
4. Ne muradım aldım ne sefa sürdüm
   Genç ömrüm tükendi boşu boşuna 14
5. Körpe kuzularım arada kaldı
   Dağıttın yuvamı zalim Almanya 15
6. Bizde neden yoktur soramıyorum
   Yirminci asırın son çeyreğinde 16

Sayfa

7. Gayri yaşamaktan umudu kestim
Zalim felek bize çattı bu sene 17

8. Çamurlar firisin yollar kurusun
İnan köye geleceğim bu sene 18

9. Kimin soyundansın aslın nereli
Yaktı suna gelin gözlerin beni 19

10. Sevdana düşeli başım dumanlı
Yaktın yüreğimi kül ettin beni 20

11. Neden diye soruyorum kendime
Bu dert yiye yiye bitirir beni 21

12. İnsanlara hizmet için değil de
Vurgun için kafa yoranlara bak 22

13. Sensiz bu yaylalar gözüme diken
Kurban olam gitme barabar gidek 23

14. Zalimin zulmüne boyun eymemiş
Selâm olsun sana Mustafa Kemal 24

15. Bülbül güle gül bülbüle yakışmış
Dikeni çürümüş güller ne güzel 26

16. Şirin üslûbuyla kültürümüzü
Anlatıyor dillerimiz ne güzel 28

17. Bir buse vermezsen al yanağından
Gönlümün ateşi söner mi güzel 29

18. Şu zalim gurbetin esiri oldum
Bakmasın yollara gelemem bu yıl 30

19. Dünya güzeline dönüp bakmazken
Beni esir ettin divane gönül 31

20. Bunca engellerin gerçek sırrına
Neden ermiyorsun divane gönül 32

21. Ufacık tefecik fidan gibiydik
Bizi yetiştirdin dal ettin hocam 33

22. Uzun gecelerde uykusuz kaldın
Senin emeklerin ödenmez anam 34

23. Kara tiren tünelleri aşarken
Bahçelere baka baka ağladım 35

Sayfa

24. Derde derman derler çiçeğin özü
Aradım bir lokma bal bulamadım 36

25. Sürünmekle geçti gencecik ömrüm
İki yüzlü dünya senden usandım 37

26. Engel tanımadım aşarım diye
Genç ömrümün kıymetini bilmedim 38

27. Görmeyeli dost yüzünü özledim
Köyünde mihmanın olmaya geldim 39

28. Terzi değil isen öyle gözükme
Bilmiyorsan kesip biçme sevdiğim 40

29. Seni seven yiğit acep ölür mü
Çok istedim alamadım sevdiğim 41

30. İlâhi aşk ile bütünleşerek
Halk yolunun birliğine erelim 42

31. Oturup kalktıkça gözüm yol çeker
Yoksa bir hal mı var o nazlı yardan 43

32. Kuşluk zamanında mayıs ayında
Kokar burcu burcu gülü Divriği'n 44

33. Bebek kundağını sarmış sırtına
Güdüyor sığırı bir garip gelin 45

34. Yaz ariesinde mayıs ayında
Açılmış gülleri Çamlıdere'nin 46

35. Şu dertli sinemde yaralar açtı
Genç yaşta belimi büktü gözlerin 47

36. Yolları bekletip üzmeyin beni
N'olur dosttan bana haber getirin 48

37. Benim ahım tuta sen de yanasın
Neden olduğunu bilemiyesin 49

38. Yirminci asırın son çeyreğinde
Mazlumun derdini sorunlar gelsin 50

39. Bencillik duygusu kalksın aradan
Sen seni met etme el taktir etsin 51

40. Yoksa yolarını çok mu gözledin
Gelen irenlere baktın da gittin 52

Sayfa

41. Kötü huylarından soğutmadıkça
Sonunda dizini dövsen ne çıkar 53

42. Dünya'ya barışı getirmek için
Buluştular egemenlik kurdular 54

43. Cumhuriyet kurdun barış getirdin
Öz Türkçe konuşan dillerimiz var 56

44. Fatmasıyla Mehmediyle birleşti
Tutsak yaşamaktan bıkıp geldiler 58

45. Uygarlığa ışık tutan hız veren
Doğruya götüren yollar topraktır 60

46. Ben bu ikiliden feyiz alırım
Mürşidim insanlık rehberim halktır 61

47. Hayatın zulmüne eyip boynunu
Büken bilir bükmeyenler ne bilir 62

48. Hasretin sineme yaralar açtı
Derdimin derınanı durma gel diyor 62

49. Anlamlı gözlerle açık konuşan
Dillerimiz barış dostluk istiyor 64

50. Bilmişlik taslayıp lâfazan olma
Arifçe konuşan diller bulunur 66

51. Sevginin dostluğun gerçek örneği
Emrem Yunus koca Yunus can Yunus 67

52. Bilmediğin işi bilene danış
Çaba sarfet yorul yine de çalış 69

53. Çok çalıştım yarasını sarmaya
Viran olmuş köyüm Karakuzulu 70

54. Lokman-ı Hekim'in başın seversen
Bana öyle sitem etme doktor bey 71

55. İnsanlığın kıymetini bilmeyen
Erenlerin dergâhına giremez 72

İS BUL
NLER
MESİ

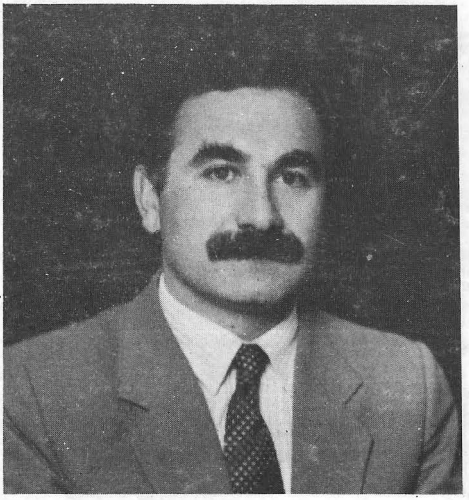

OZAN REHBERÎ
(ALİ METİN)

Sivas'ın Divriği ilçesine bağlı Karakuzulu köyünde 1953 yılında doğdu. Babası Ahmet bey, Annesi Hatice hanımdır. İlkokul mezunu olan Ozan Rehberî'nin 4 çocuğu vardır. Ankara'da oturmakta, DDY'de çalışmaktadır.

Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan yarışmalardan birçok ödül almıştır.

Şiirlerinin bir bölümü; **Demiryol** ve **Karınca** dergisinde çıkmıştır.

1983 yılına kadar Ozan Metinî mahlasını kullanmış, bu tarihten sonra şimdiki mahlâsını almıştır.

ISBN :

Fiyatı : 2500 TL.